

XAVIER PÉREZ | Ha estat president de la Fecoll durant 20 anys

“Un dels grans èxits de l'Aplec és que sempre s'ha mantingut al marge de la política”

Quan li proposem l'entrevista ens respon amb un divertit: “Però si jo no sóc notícia i menys ara!”, però el cert és que Pérez (Lleida, 1958) ha estat una de les figures clau perquè l'Aplec del Cargol i tot allò que organitza la Fecoll hagi agafat l'embranchida que ara té. Ens parla d'anècdotes i fa memòria, sense nostàlgia, content de saber que la presidència és en mans d'una bona junta, encapçalada per Ferran Pedrix, “bon amic i molt ben preparat”. Ell, evidentment, continuarà vinculat a la Fecoll, perquè “Lleida es duu al cor”.

Quan va vincular-se a la Fecoll?

La Fecoll ha fet 38 anys ara i jo fa 37 que hi sóc. El segon any ja marcava les parcel·les amb un company de l'Ajuntament. I n'hi havia poques. Fins que es va constituir la federació vaig fer de vicepresident.

Per què entra a l'Aplec?

Per una circumstància dura de la vida: vaig perdre uns bons amics meus a la muntanya. M'adonava que queia en una depressió, i vaig involucrar-me. Amb Manolo Calpe al capdavant. Va ser com una teràpia, que es va convertir en una passió. Quan el Manolo mor vam fer vicepresidència compartida amb el seu fill, l'Albert. El 1997 es fan unes eleccions i assumeixo la presidència. I fins ara! Però el cognom *Calpe* sempre serà un referent de l'Aplec.

Vostè ha donat a conèixer la festa arreu.

Poc a poc, amb el Caragol Tour. Vam poder comprar l'actual local, amb esforç. Ara hem comprat l'espai adjacent. Ens calia cert patrimoni. Missió aconplerta.

L'organització de la festa no ha de ser fàcil.

I com més s'ha anat fent gran, més complicat. S'han de tocar moltes tecles. Les institucions ens han fet costat, però la crisi va ser un moment dolent i no ha davallat, l'Aplec. Ara puc dir amb orgull que la festa ja no depèn d'ajuts, encara que sense ells patiríem més...!

Vostè diu que ara importa més la qualitat, que la quantitat.

Ara ja som 104 colles i volen entrar tres més. Cal exportar la festa fora, amb ajut dels touroperadors... confio amb la nova junta, constituïda per gent molt vàlida i planera.

Quin creu que és el secret de l'èxit de l'Aplec?

Fonamentalment, tres factors: no s'ha polititzat mai, hem estat al marge dels colors polítics; en segon lloc, vam incorporar un gestor, el Jesús Bometon, figura fonamental per coordinar totes les activitats, que no acaben en l'Aplec i, en tercer lloc, contractar un magnífic gabinet de premsa. Perquè donar a conèixer

el que es fa des d'aquí és fonamental.

Qui va ser el moment més trist i el més feliç com a president de la Fecoll?

El més trist, sense cap dubte, la mort del Manolo Calpe i del Manel Peralta. Sense ells, l'Aplec no seria el que és ara. El més feliç el tinc claríssim: en un Caragol Tour vaig aconseguir portar els quatre representants més importants de Lleida a Madrid, les quatre primeres espases, asseguts a la mateixa taula: l'alcalde, el president de la Diputació, el subdelegat del Govern d'Espanya i el delegat del Govern de la Generalitat. Només faltava el bisbe! (riu).

“ Un any vam dur a Madrid els 4 representants institucionals principals... sols faltava el bisbe! ”